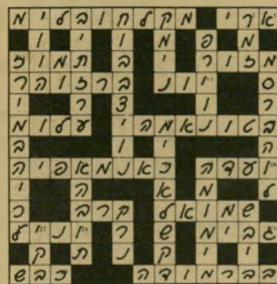

מאורז:

- (1) סוחטים מהישוב (3)
- (3) ברבורים, כל הזמן באותו טון (3,3,3)
- (8) מאחורי עכו זורם הגעתון (4)
- (10) בסוף קלעו את הכדור בלהקה (4)
- (13) מושב ברכס ארבל (3)

פתרון שבועון 2609

- (14) מבקשים סליחה מחליבה (6)
- (15) שמענו שכתב אותה בעל אוברדרפט, אבל היא נפסקה באמצע (4,4) (ע"פ יורם הרועה)
- (17) שבחו את הו"ד (4)
- (18) למה כובע? שאלת תם (4)
- (20) מה שעשה בן ג'ונסון אחרי סטפן צוויג (4,4)
- (22) כושם ע"ש שחקנים שבדית? (5)
- (24) תצרי קשר עם בן המשפחה (3)
- (25) כמו נטוע במסמרים לקול הצילו בתזמורת (4)
- (26) פניקה של חלוצ (4)
- (28) עוצר רכב בלי מאור? (4,3)
- (29) בירד הוא היחיד שהאמין בשך (3)

מאורז:

- (2) מלאכה קשה גם לבהמתך (3)
- (4) מקצץ בלא לגרוע דבר (4)
- (5) וזחל יותר מהר כשמעליו המוסלמי (4,4)

- (6) זה לא יוסף, זה לא יוסף, או מי זה? זה רק יגביי את המתח (6)
- (7) זה מה שניתן לעשות לאור מה שאמר בלק ללוי (4)
- (8) בעקרון זה מה שנשאר מבתיה (5)
- (9) גדול, צומח, טפס ומתפרע (3)
- (11) זה נכון שהספרדי יורד והאנגלי עולה בסולם (2)
- (12) שאלה ידועה בחידון, איך להגדיר קוף צדיק (2, 3, 4) (ע"פ יורם הרועה)
- (16) יספד ברמעות שלישי ארון מורה ומלחין (4,4)
- (19) שמענו שאין לתת לפתח את הפרויקט (4,2)
- (21) מתנדב להשתלת איבר (5)
- (22) "אני לדודי ודודי לי" זה חרש (4)
- (23) תקוע בתוך (2)
- (24) זה מה שנשאר מהשבט (3)
- (27) יש קצת צבע בלודר (3)

אביגיל ינאי

דף חדש
(המשך מעמוד 27)
של לוחות-הברזל של המיצב שלו הוא כחול "טיבעי".
שפיצר פועל בתחומם של גבולות נזילים: עבודתו גם חוקה גם שברירית, גם מזמינה גם רוחה, גם ריגושית גם שכלתנית, גם טרזנית גם בנאלית. הגיונה הוא, איפוא, היגיון כפול, וכזה הוא גם הרושם שהיא עושה על הצופה: פיסול "נקי" המתייחס לארריכלות של המקום או הסביבה, ובעת ובעונה אחת פיוט שהוא בעיקר פיוט של תיחכום.

בלי אוסף קבע

מיבנה מוסיאון "מאגאון" תוכנן על-ידי המהנדס הנודע גוסטאב אייפל (יצירתו המוכרת יותר: מגדל-אייפל בפאריס). בשכבר הימים שימש המיבנה מפעל-גשק, מכאן הצורך להסוות אותו מעיני האוייב. כיום, הוא אחד המוסיאונים הידועים בצרפת, ששיטחו הגדול (3,000 מטרים מרובעים, כולל אולם וסרנאות) מאפשר לאמן להציג בקנה-מידה בלתי-מוגבל כמעט כמוסיאונים קוננונציונאליים.

ואכן, יש כאן מעט מאוד מן הקוננונציונאלי. המוסיאון שנפתח לפני פחות משנה פועל בשיטת הקונסטטהאלה הגרמנית, כלומר: הוא מציג תערוכות בלבד ואין לו שום אוסף קבע. האוסף היחיד שהוא מתגדר בו הוא אוסף סירטי הווידאו שלו בנושאי אמנות. דומה שאין צורך להוסיף כי הוא מתרכז אך ורק באמנות בת-זמננו.

תצוגתו של שפיצר כללה את המיצב הנכר וכן 30 מצויירי. בצמוד, על פני שטח כולל בן 800 מטרים מרובעים, הוצגו 157 ציורים של האמן האוסטרי הנודע ארנולף ריינר, כמעט תערוכה טרוספקטיבית של יצירתו של האמן המנוח (הוא התאבד והלא-כבר), שהיה השפעתו ניכרים "פהיפה גם באמנות הישראלית.

סרו' שפיצר הוא אמן פעיל מאוד, הנמצא בתנועה מתמדת. בקאסל שבגרמניה הכין מיצב לתערוכת הדוקומנטה המפורסמת בין אמנים ושוחריו אמנות, אשר נפתחה ב-12 ביוני ותוסף להיות מוצגת עד סוף ספטמבר. מכאן המשיך בדרכו לפאריס לעבוד על פרויקט חרש שהוא מכין לתערוכה בשם "מלטס" אשר תתקיים בסירה שבצמק הלוג'ר בתורש ספטמבר. באחרונה ישתתפו האמנים סול לויט, פאוליני, יאניס קונליס, סי טומבלי וספיצר עצמו. בצמוד לתערוכה מתוכנן אירוע "אופרא", האורקסטיה, על שם הטריולוגיה הנודעת של אייסיכלוס. היוצר: האדריכל והמלחין הנודע של מוסיקה בת זמננו, יאניס קסאנאקיס.

יעד אחר היא יוסטון שבארצות-הברית, שם כבר הכין שפיצר מיצב לקראת הפתיחה של מוסיאון פרטי חדש, האמור להיות השני בגודלו בארצות-הברית, אחרי זה של המיליונר פול גטי. תערוכה מיצירות שפיצר שאמורה היתה להיפתח במרץ השנה בניו-יורק נדחתה לאוקטובר, כיוון שהאמן רצה לבלות כמה זמן בחברת מישפחתו בירושלים.

אמנים אמריקאיים כסול לויט וסי טומבלי חיים מזה שנים באיטליה. יאניס קונליס, אמן ממוצא יווני, חי אף הוא באיטליה. סרו' שפיצר, יליד רומניה (1951), עלה ארצה ב-1972 והוא מתגורר ועובד כמעט ברומנית בירושלים. כברליק, בניו-יורק ולאחרונה גם בפאריס.

האם זה גורלו של האמן החרש בן זמננו - כגורלו של אורסטט בן אגממנון שנע ונד על פני כל יוון, בהרחיקו מסביבתו הטיבעית? במילים אחרות: האם ייעודו של האמן של העתיד, ובעצם גם של הווה, הוא לעבוד מתרבות לתרבות כשהוא נושא ומעביר עימו את הקו, המסורת או הסגנון שלו?

ואולי באה יציאת האמן לתרבויות ורות רק ככונה להפרות אותו בשוכו לארצו שלו, שבה יותר בסופו של דבר את החותם העז ביותר?

במיקרהו של שפיצר קשה להנבא. נעמי הרייריק ■

איפה מרדכליה
(המשך מעמוד 15)
ככל פעם שמכונת עברה בצומת, מרחק עשרות אחרות של מטרים, נש" מעה הועקה, "שאבעס" מפיות החרדים. כמו, להבריל, כשיד גיבעת-התח" מושת, גם כאן התנהלו הדברים בסדר קבוע. מכונת עברה, החרדים צעקו שאבעס, השוטרים ממול נכנסו לכר ננות. החרדים התחילו לברוח כבהלה אל תוך הסימטות, השוטרים נרגעו, החרדים חזרו אל התפילה, וחזר חלי לה.

רגע לפני הפיצוץ

יה ברור ששני הצדדים אינם מי עונינים בעימות. ילד קטן שהעז לזרוק אבן לעבר השוטרים, נתפס על-ידי מי שנראו כרבים נשואי-פנים. הם צעקו עליו בידיש רמה, ואף היכו בו מכות נאמנות והיתרו אותו שלא יעז לחזור על מעשה-השובבות.

בשלב הזה אורנו אומץ והתקרמנו בשקט לקירבתם של הגברים המת-פללים. נשענו על גדר שעליה עמדו שלוש ילדות קטנות, לבושות כשמי לות-שכת הגיגיות, לרגליהן גרביים לבנים חרשים ונעלי לאק שחורות. הן דיברו, כמובן, יידיש, ותיכננו ביניהן לאן יברחו אם וכאשר תשתמש המיש" טרה בגאז מדמיע, אחרי יכוח קצר, שאת רובו לא יכולנו להבין, הן בחרו כסימטת עידו הנביא כמקום-מנוסה. כמחשבה שניה החלטנו גם אנחנו לנסו לשם, במיקרה של התקפת-גאז.

ואו, באמצעה של התפילה, באמצע המהומות, במרכז ההתקהלויות, שמענו קריאה נואשת: "מרדכליה" והקריאה חזרה על עצמה שוב.

הבחנו באברך גדול-מידות ורחב-מותניים, שעל כל אחת מידי היה תלוי ילד קטן ומכוהל, כשכל שלושה קורו אים בקצב: "מרדכליה! מרדכליה!" מביי טים כפחד לכל הכיוונים, מסתובבים סביב עצמם בהתרגשות.

הבנו שהם איברו את אחד מילדי-המישפחה. וכך, בעוד החרדים צועקים חמם על חילול השבת, בעוד השוטרים עוטים על פניהם את מסכות-הגאז, כי עוד העיתונאים מצלמים ורושמים ירי ווח על הנעשה, הסתובב אבא מודאג והיפיש נואשות את מרדכליה הקטן. קבוצות של אברכים, שסימא את תפילת-המוסף, ארוו את עצמם והתחיי לו לנוע לתוך הסימטות. בשעה הזאת כבר היו השולחנות ערוכים, והכל היה מוכן לסעודת-הצהריים. הצומת התחיי לה להתרוקן ממתפללים, אך השוטרים עדיין עמדו בהיכוון.

צעד קטן, צעקה בלתי-מכוונת, גר-רו את רוכבי-הסוסים, שפרצו בנהירה מטורפת לתוך השכונה, כשהם מניסים כבהלה את עשרות החרדים והחרדיות. זה היה רגע לפני פיצוץ.

אחד האברכים, לבוש בגלימת-משי מפוספסת, כשטלית גדול מכסה את ראשו ואת כתפיו צעד באומץ לעבר השוטרים. הוא נופף בידי וצעק לעני רם, במיטא אנגלרססי בולט הוא ביקש להרגיע את הרוחות. הוא הבטיח לשוטרים שאם יעזבו את המקום, יעזבו גם החרדים, וההפגנה תתפור בשקט וללא נפגעים.

השוטרים, שניכר היה בהם שהם עייפים ממאורעות השבתות האחרונים, וכי היו מעדיפים לבלות את השעות האלה בחיקי-מישפחותיהם, שמחו על המתווך. הם פנו אליו בידידות בשמו הפרטי, רוב, כשהוא, מצידו, פונה לק-ציף-המיטרה בשמו הפרטי: איתן.

ואז פרקו שני הצדדים הנציגים את נישקם והתחילו להתפור איש-איש לכיוון שלו. הבנו שהפגנה זו תמה ללא נפגעים, והחלטנו לשוב לציוויליזציה. אבל היתה לנו בעיה חמורה. איך לצאת בתליבושת משונה זו מתוך הסימטות לכיוון עמיתינו העיתונאים, מבלי שאיש מהם יכיר אותנו ויפרוץ בצחוק פרוע?

בתח של בית, שאליו נכנסנו, הר-רדנו את מיטפות-הראש שלכשנו, ויצאנו בצעד מהיר לכיוון המכונת, כשאנחנו משתדלות לא להסתכל ימי-נה ושמאלה, ולא לפגוש במבט איש ממכרינו.

איתן עמיחי
הדברת מזיקים
בעמ' מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים, עירפול מיוחד לארועים למניעת יתושים וחרקים מעופפים.

רמת-גן רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272, טל. 5-6-790114

בשמירה על בריאותך ורכושך

1987